

Otkrivenje Jovanovo — Apokalipsa

¹ Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade njemu Bog, da pokaže slugama svojima šta æe skoro biti, i pokaza, poslavši po anđelu svojemu sluzi svojemu Jovanu, ² Koji svjedoèi rijeè Božiju i svjedoèanstvo Isusa Hrista, i šta god vidje. ³ Blago onome koji èita i onima koji slušaju rijeèi proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer je vrijeme blizu. ⁴ Od Jovana na sedam crkava koje su u Aziji: blagodat vam i mir od onoga koji jest, i koji bješe, i koji æe doæi; i od sedam duhova koji su pred prijestolom njegovijem; ⁵ I od Isusa Hrista, koji je svjedok vjerni, i prvenac iz mrtvih, i knez nad carevima zemaljskima, koji nas ljubi, i umi nas od grijeha našijeh krvlju svojom; ⁶ I uèini nas careve i sveštenike Bogu i ocu svojemu; tome slava i država va vijek vijeka. Amin. ⁷ Eno, ide s oblacima, i ugledaæe ga svako oko, i koji ga probodoše; i zaplakaæe za njim sva koljena zemaljska. Da, zaista. ⁸ Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak, govori Gospod, koji jest, i koji bješe, i koji æe doæi, svedržitelj. ⁹ Ja Jovan, koji sam i brat vaš i drug u nevolji, i u carstvu i trpljenju Isusa Hrista, bijah na ostrvu koje se zove Patam, za rijeè Božiju i za svjedoèanstvo Isusa Hrista. ¹⁰ Bijah u duhu u dan nedjeljni, i èuh za sobom glas veliki kao trube koje govoraše: ja sam alfa i omega, prvi i

pošljednji; ¹¹ I: što vidiš napiši u knjigu, i pošlji crkvama koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatir, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikiju. ¹² I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnoom; i obazrevši se vidjeh sedam svijeænjacka zlatnijeh, ¹³ I usred sedam svijeænjacka kao sina èovjeèijega, obuèena u dugaèku haljinu, i opasana po prsima pojasom zlatnijem. ¹⁴ A glava njegova i kosa bijaše bijela kao bijela vuna, kao snijeg; i oèi njegove kao plamen ognjeni; ¹⁵ I noge njegove kao mjed kad se rastopi u peæi; i glas njegov kao huka voda mnogijeh; ¹⁶ I držaše u svojoj desnoj ruci sedam zvijezda, i iz usta njegovijeh izlažaše maè oštar s obje strane, i lice njegovo bijaše kao što sunce sija u sili svojoj. ¹⁷ I kad ga vidjeh, padoh k nogama njegovijem kao mrtav, i metnu desnicu svoju na me govoreæi mi: ne boj se, ja sam prvi i pošljednji, ¹⁸ I živi; i bijah mrtav i evo sam živ va vijek vijeka, amin. I imam kljuèeve od pakla i od smrti. ¹⁹ Napiši dakle šta si vidio, i šta je, i šta æe biti potom; ²⁰ Tajna sedam zvijezda koje si vidio na desnici mojoj, i sedam svijeænjacka zlatnijeh: sedam zvijezda jesu anđeli sedam crkava; i sedam svijeænjacka koje si vidio jesu sedam crkava.

2

¹ Anđelu Efeske crkve napiši: tako govori onaj što drži sedam zvijezda u desnici svojoj, i što hodi posred sedam svijeænjacka zlatnijeh: ² Znam tvoja djela, i trud tvoj, i trpljenje tvoje, i da ne možeš snositi zlijeh, i iskušao si one

koji govore da su apostoli a nijesu, i našao si ih lažne; ³ I podnio si mnogo, i trpljenje imaš, i za ime moje trudio si se, i nijesi sustao. ⁴ No imam na tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio. ⁵ Opomeni se dakle otkuda si spao, i pokaj se, i prva djela èini; ako li ne, doæi æu ti skoro, i dignuæu svijeænjak tvoj s mjesta njegovog, ako se ne pokaješ. ⁶ No ovo imaš što mrziš na djela Nikolinaca, na koja i ja mrzim. ⁷ Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi daæu mu da jede od drveta životnoga koje je nasred raja Božijega. ⁸ I anđelu crkve Smiranske napiši: tako govori prvi i posljednji, koji bješe mrtav, i evo je živ: ⁹ Znam tvoja djela, i nevolju i siromaštvo ali si bogat i hule onijeh koji govore da su Jevreji a nijesu, nego zbornica sotonina. ¹⁰ Ne boj se ni oda šta što æeš postradati. Gle, đavo æe neke od vas metati u tamnicu, da se iskušate, i imaæete nevolju do deset dana. Budi vjeran do same smrti, i daæu ti vijenac života. ¹¹ Ko ima uho da èuje neka èuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi neæe mu nauditi druga smrt. ¹² I anđelu Pergamske crkve napiši: tako govori onaj što ima maè oštar s obje strane: ¹³ Znam djela tvoja, i gdje živiš, gdje je prijesto sotonin; i držiš ime moje, i nijesi se odrekao vjere moje i u one dane u koje je Antipa, vjerni svjedok moj, ubijen kod vas, gdje živi sotona. ¹⁴ No imam na tebe malo, što imaš tu koji drže nauku Valaama, koji uèaše Valaka da položi sablazan pred sinovima Izrailjevijem, da jedu žrtve idolske, i da se kurvaju. ¹⁵ Tako

imaš i ti koji drže nauku Nikolinaca, na koju ja mrzim. ¹⁶ Pokaj se dakle; ako li ne, doæi æu ti skoro, i vojevaæu s njima maæem usta svojijeh. ¹⁷ Ko ima uho da èuje neka èuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi daæu mu da jede od mane sakrivene, i daæu mu kamen bijel, i na kamenu novo ime napisano, kojega niko ne zna osim onoga koji primi. ¹⁸ I anðelu Tijatirske crkve napiši: tako govori sin Božij, koji ima oèi svoje kao plamen ognjeni, i noge njegove kao mjed: ¹⁹ Znam tvoja djela, i ljubav, i službu, i vjeru, i trpljenje tvoje, i djela tvoja, i da posljednjih ima više od prvijeh; ²⁰ No imam na tebe malo, što dopuštaš ženi Jezaveli, koja govori da je proroèica, da uèi i da vara sluge moje da èine preljubu i da jedu žrtvu idolsku. ²¹ I dadoh joj vrijeme da se pokaje od kurvarstva svojega, i ne pokaja se. ²² Evo je ja meæem na odar, i one koji èine preljubu s njom u nevolju veliku, ako se ne pokaju od svojijeh djela. ²³ I djecu njezinu pobiaæu na mjesto; i poznaæe sve crkve da sam ja koji ispitujem srca i bubrege, i daæu vam svakome po djelima vašima: ²⁴ A vama govorim i ostalima koji su u Tijatiru koji nemaju nauke ove, i koji ne poznaju dubina sotoninijeh kao što govore): neæu metnuti na vas drugoga bremena, ²⁵ Osim koje imate, držite dokle doðem. ²⁶ I koji pobijedi i održi djela moja do kraja, daæu mu vlast nad neznabošcima; ²⁷ I pašæe ih s gvozenom palicom, i oni æe se razdrobiti kao sudovi lonèarski; kao i ja što primih od oca svojega; ²⁸ I daæu mu zvijezdu danicu. ²⁹ Ko ima

uho da èuje neka èuje šta govori Duh crkvama.

3

¹ I anđelu Sardske crkve napiši: tako govori onaj što ima sedam Duhova Božijih, i sedam zvijezda: znam tvoja djela, da imaš ime da si živ, a mrtav si. ² Straži, i utvrđuj ostale koji hoæe da pomru; jer ne nađoh tvojijeh djela savršenijeh pred Bogom svojijem. ³ Opominji se dakle, kako si primio i kako si èuo, i drži i pokaj se. Ako li ne uzastražiš, doæi æu na tebe kao lupež, i neæeš èuti u koji æu èas doæi na tebe. ⁴ Ali imaš malo imena i u Sardu, koji ne opoganiše svojijeh haljina, i hodiæe sa mnom u bijelima, jer su dostojni. ⁵ Koji pobijedi on æe se obuæi u haljine bijele, i neæu izbrisati imena njegova iz knjige života, i priznaæu ime njegovo pred ocem svojijem i pred anđelima njegovima. ⁶ Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama. ⁷ I anđelu Filadelfijske crkve napiši: tako govori sveti istiniti, koji ima kljuè Davidov, koji otvori i niko ne zatvori, koji zatvori i niko ne otvori. ⁸ Znam tvoja djela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i niko ih ne može zatvoriti; jer imaš malo sile, i držao si moju rijeè, i nijesi se odrekao imena mojega. ⁹ Evo dajem one iz zbornice sotonine koji govore da su Jevreji a nijesu, nego lažu; evo æu ih uèiniti da dođu i da se poklone pred nogama tvojima, i da poznadu da te ja ljubim. ¹⁰ Jer si održao rijeè trpljenja mojega, i ja æu tebe saèuvati od èasa iskušenja, koji æe doæi na sav vasioni svijet da iskuša one koji žive na zemlji. ¹¹ Evo æu doæi brzo: drži što

imaš, da niko ne uzme vijenca tvojega. ¹² Koji pobijedi uèiniæu ga stub u crkvi Boga svojega, i više neæe iziæi napolje; i napisæu na njemu ime Boga svojega, i ime novoga Jerusalima, grada Boga mojega, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo. ¹³ Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama. ¹⁴ I anðelu Laodikijske crkve napiši: tako govori Amin, svjedok vjerni i istiniti, poèetak stvorenja Božijega: ¹⁵ Znam tvoja djela da nijesi ni studen ni vruæ. O da si studen ili vruæ! ¹⁶ Tako, buduæi mlak, i nijesi ni studen ni vruæ, izbljuvaæu te iz usta svojijeh. ¹⁷ Jer govoriš: bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesreæan, i nevoljan, i siromah, i slijep, i go. ¹⁸ Svjetujem te da kupiš u mene zlata žeženoga u ognju, da se obogatiš; i bijele haljine, da se obuèeš, i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i masti oèinjom pomaži oèi svoje da vidiš. ¹⁹ Ja koje god ljubim one i karam i pouèavam; postaraj se dakle, i pokaj se. ²⁰ Evo stojim na vratima i kucam: ako ko èuje glas moj i otvori vrata, uæi æu k njemu i veèeraæu s njime, i on sa mnom. ²¹ Koji pobijedi daæu mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja što pobijedih i sjedoh s ocem svojijem na prijestolu njegovu. ²² Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama.

4

¹ Potom vidjeh: i gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi koji èuh kao trubu gdje govori sa mnom, reèe: popni se amo, i pokazaæu ti šta æe biti za ovijem. ² I odmah bih u duhu; i gle,

prijesto stajaše na nebu, i na prijestolu sjeđaše neko. ³ I onaj što sjeđaše bijaše po viđenju kao kamen jaspis i sard; i oko prijestola bješe duga po viđenju kao smaragd. ⁴ I oko prijestola bijahu dvadeset i èetiri prijestola; i na prijestolima vidjeh dvadeset i èetiri starješine gdje sjede, obuèene u bijele haljine, i imahu krune zlatne na glavama svojim. ⁵ I od prijestola izlažahu munje i gromovi i glasovi; i sedam žižaka ognjenijeh gorahu pred prijestolom, koje su sedam duhova Božijih. ⁶ I pred prijestolom bijaše stakleno more, kao kristal; i nasred prijestola i oko prijestola èetiri životinje, pune oèiju sprijed i sastrag. ⁷ I prva životinja bješe kao lav, i druga životinja kao tele, i treæa životinja imaše lice kao èovjek, i èetvrta životinja bješe kao orao kad leti. ⁸ I svaka od èetiri životinje imaše po šest krila naokolo, i unutra puna oèiju, i mira ne imaju dan i noæ govoreæi: svet, svet, svet Gospod Bog svedržitelj, koji bješe, i koji jest, i koji æe doæi. ⁹ I kad daše životinje slavu i èast i hvalu onome što sjeđaše na prijestolu, što živi va vijek vijeka, ¹⁰ Padoše dvadeset i èetiri starješine pred onijem što sjeđaše na prijestolu, i pokloniše se onome što živi va vijek vijeka, i metnuše krune svoje pred prijestolom govoreæi: ¹¹ Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i èast i silu; jer si ti sazdao sve, i po volji tvojoj jest i stvoreno je.

5

¹ I vidjeh u desnici onoga što sjeđaše na prijestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, za-

peàæenu sa sedam peèata. ² I vidjeh anđela jaka gdje propovijeda glasom velikijem: ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi peèate njezine? ³ I niko ne mogaše ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige ni da zagleda u nju. ⁴ I ja plakah mnogo što se niko ne nađe dostojan da otvori i da proèita knjigu, niti da zagleda u nju. ⁵ I jedan od starješina reèe mi: ne plaèi, evo je nadvladao lav, koji je od koljena Judina, korijen Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam peèata njezinijeh. ⁶ I vidjeh, i gle, nasred prijestola i èetiri životinje, i posred starješina jagnje stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogova, i sedam oèiju, koje su sedam duhova Božijih poslanijeh po svemu svijetu. ⁷ I dođe i uze knjigu iz desnice onoga što sjeđaše na prijestolu. ⁸ I kad uze knjigu, èetiri životinje i dvadeset i èetiri starješine padoše pred jagnjetom, imajuæi svaki gusle, i zlatne èaše pune tamjana, koje su molitve svetijeh. ⁹ I pjevahu pjesmu novu govoreæi: dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš peèate njezine; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga koljena i jezika i naroda i plemena, ¹⁰ I uèinio si nas Bogu našem careve i sveštenike, i carovaæemo na zemlji. ¹¹ I vidjeh, i èuh glas anđela mnogijeh oko prijestola i životinja i starješina, i bješe broj njihov hiljada hiljada, ¹² Govoreæi glasom velikijem: dostojno je jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jaèinu i èast i slavu i blagoslov. ¹³ I svako stvorenje, što je na nebu, i na zemlji, i pod

zemljom, i što je na moru, i što je u njima, sve èuh gdje govore: onome što sjedi na prijestolu, i jagnjetu blagoslov i èast i slava i država va vijek vijeka. ¹⁴ I èetiri životinje govorahu: amin. I dvadeset i èetiri starješine padoše i pokloniše se onome što živi va vijek vijeka.

6

¹ I vidjeh kad otvori jagnje jedan od sedam peèata, i èuh jednu od èetiri životinje gdje govori kao glas gromovni: dođi i viđi. ² I vidjeh, i gle, konj bijel, i onaj što sjeđaše na njemu imadijaše strijelu; i njemu se dade vijenac, i iziđe pobjeđujuæi, i da pobijedi. ³ I kad otvori drugi peèat, èuh drugu životinju gdje govori: dođi i viđi. ⁴ I iziđe drugi konj riđ, i onome što sjeđaše na njemu dade se da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugoga, i dade mu se maè veliki. ⁵ I kad otvori treæi peèat, èuh treæu životinju gdje govori: dođi i viđi. I vidjeh, i gle, konj vran, i onaj što sjeđaše na njemu imađaše mjerila u ruci svojoj. ⁶ I èuh glas između èetiri životinje gdje govori: oka pšenice za groš, i tri oke jeèma za groš; a ulja i vina neæe ni biti. ⁷ I kad otvori èetvrti peèat, èuh glas èetvrte životinje gdje govori: dođi i viđi. ⁸ I vidjeh, i gle, konj blijed, i onome što sjeđaše na njemu bješe ime smrt, i pakao iđaše za njim; i njemu se dade oblast na èetvrtom dijelu zemlje da ubije maèem i glađu i smræu i zvjerinjem zemaljskijem. ⁹ I kad otvori peti peèat, vidjeh pod oltarom duše pobijenijeh za rijeè Božiju i za svjedoèanstvo koje imahu. ¹⁰ I povikaše glasom velikijem govoreæi: dokle,

gospodaru sveti i istiniti! ne sudiš i ne kaješ krvi naše na onima što žive na zemlji? ¹¹ I dane biše svakome od njih haljine bijele, i rečeno im bi da poèinu još malo vremena, dokle se navršèe i drugari njihovi i braæa njihova, koji valja da budu pobijeni kao i oni. ¹² I vidjeh kad otvori šesti peèat, i gle, zatrese se zemlja vrlo, i sunce posta crno kao vreæa od kostrijeti, i mjesec posta kao krv; ¹³ I zvijezde nebeske padoše na zemlju kao što smokva odbacuje pupke svoje kad je veliki vjetar zaljulja. ¹⁴ I nebo se izmaèe kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s mjesta svojijeh pokrenuše se. ¹⁵ I carevi zemaljski, i boljari, i bogati, i vojvode, i silni, i svaki rob, i svaki slobodnjak, sakriše se po peæinama i po kamenjacima gorskijem; ¹⁶ I govoriše gorama i kamenju: padnite na nas, i sakrijte nas od lica onoga što sjedi na prijestolu, i od gnjeva jagnjetova. ¹⁷ Jer dođe veliki dan gnjeva njegova, i ko može ostati?

7

¹ I potom vidjeh èetiri anđela gdje stoje na èetiri ugla zemlje, i drže èetiri vjetra zemaljska, da ne duše vjetar na zemlju, ni na more, niti na ikako drvo. ² I vidjeh drugoga anđela gdje se penje od istoka sunèanoga, koji imaše peèat Boga živoga; i povika glasom velikijem na èetiri anđela kojima bješe dano da kvare zemlju i more, govoreæi: ³ Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapeèatim sluge Boga našega na èelima njihovima. ⁴ I èuh broj zapeèaænijeh, sto i èetrdeset i èetiri hiljade

zapeèaæenijeh od sviju koljena sinova Izrailjevijeh; ⁵ Od koljena Judina dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Ruvimova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Gadova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; ⁶ Od koljena Asirova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Neftalimova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Manasijna dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; ⁷ Od koljena Simeunova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Levijeva dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Isaharova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; ⁸ Od koljena Zavulonova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Josifova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Venijaminova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh. ⁹ Potom vidjeh, i gle, narod mnogi, kojega ne može niko izbrojiti, od svakoga jezika i koljena i naroda i plemena, stajaše pred prijestolom i pred jagnjetom, obuèen u haljine bijele, i palme u rukama njihovima. ¹⁰ I povikaše glasom velikijem govoreæi: spasenije Bogu našem, koji sjedi na prijestolu, i jagnjetu. ¹¹ I svi anđeli stajahu oko prijestola i starješine i èetiri životinje, i padoše na lice pred prijestolom, i pokloniše se Bogu, ¹² Govoreæi: amin; blagoslov i slava i premudrost i hvala i èast i sila i jaèina Bogu našem va vijek vijeka. Amin. ¹³ I odgovori jedan od starješina govoreæi mi: ovi obuèeni u bijele haljine ko su, i otkuda dođoše? ¹⁴ I rekoh mu: gospodaru! ti znaš. I reèe mi: ovo su koji dođoše od nevolje velike, i oprašè haljine

svoje i ubijeliše haljine svoje u krvi jagnjetovoj. ¹⁵ Zato su pred prijestolom Božijim, i služe mu dan i noæ u crkvi njegovoj; i onaj što sjedi na prijestolu useliæe se u njih. ¹⁶ Više neæe ogladnjeti ni ožednjeti, i neæe na njih pasti sunce, niti ikakva vruæina. ¹⁷ Jer jagnje, koje je nasred prijestola, pašæe ih, i uputiæe ih na izvore žive vode; i Bog æe otrti svaku suzu od oèiju njihovijeh.

8

¹ I kad otvori sedmi peàt, posta tišina na nebu oko po sahata. ² I vidjeh sedam anðela koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam truba. ³ I drugi anðeo dođe, i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i bijaše mu dano mnogo tamjana da da molitvama sviju svetijeh na oltar zlatni pred prijestolom. ⁴ I dim od kađenja u molitvama svetijeh iziđe od ruke anðelove pred Boga. ⁵ I uze anðeo kadionicu, i napuni je ognja s oltara, i baci je na zemlju, i postaše glasovi i gromovi i sijevanje munja i tresenje zemlje. ⁶ I sedam anðela koji imahu sedam truba, pripraviše se da zatrube. ⁷ I prvi anðeo zatrubi, i posta grad i oganj, smiješani s krvlju, i padoše na zemlju; i treæina drva izgorje, i svaka trava zelena izgorje. ⁸ I drugi anðeo zatrubi; i kao velika gora ognjem zapaljena pade u more; i treæina mora posta krv. ⁹ I umrije treæina stvorenja koje živi u moru, i treæina laði propade. ¹⁰ I treæi anðeo zatrubi, i pade s neba velika zvijezda, koja goraše kao svijeæa, i pade

na treæinu rijeka i na izvore vodene. ¹¹ I ime zvijezdi bješe Pelen; i treæina voda posta pelen, i mnogi ljudi pomriješe od voda, jer bijahu grke. ¹² I èetvrti anðeo zatrubi, i udarena bi treæina sunca, i treæina mjeseca, i treæina zvijezda, da pomrèa treæina njihova, i treæina dana da ne svijetli, tako i noæi. ¹³ I vidjeh, i èuh jednoga anðela gdje leti posred neba i govori glasom velikijem: teško, teško, teško onima koji žive na zemlji od ostalih glasova trubnijeh trojice anðela, koji æe trubiti.

9

¹ I peti anðeo zatrubi, i vidjeh zvijezdu gdje pade s neba na zemlju, i dade joj se kljuè od studenca bezdana; ² I otvori studenac bezdana, i iziðe dim iz studenca kao dim velike peæi, i pocrnje sunce i nebo od dima studenèeva; ³ I iz dima iziðoše skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao što i skorpije imaju oblast na zemlji. ⁴ I reèe im se da ne ude travi zemaljskoj, niti ikakoj zeleni, niti ikaku drvetu, nego samo ljudima koji nemaju peèata Božijega na èelima svojim. ⁵ I dade im se da ih ne ubijaju, nego da ih muèe pet mjeseci; i muèenje njihovo bijaše kao muèenje skorpiono kad ujede èovjeka; ⁶ I u te dane tražiæe ljudi smrt, i neæe je naæi; i željeæe da umru, i smrt æe od njih bježati. ⁷ I skakavci bijahu kao konji spremljeni na boj; i na glavama njihovima kao krune od zlata, i lica njihova kao lica èovjeèija. ⁸ I imahu kose kao kose ženske, i zubi njihovi bijahu kao u lavova; ⁹ I imahu oklope kao oklope gvozdene,

i glas krila njihovijeh bijaše kao glas kola kad mnogi konji trèe na boj; ¹⁰ I imahu repove kao skorpionje, i žalci bijahu na repovima njihovima; i dana im bješe oblast da ude ljudima pet mjeseci. ¹¹ I imahu nad sobom cara anđela bezdana kojemu je ime Jevrejski Avadon, a Grèki Apolion. ¹² Jedno zlo prođe, evo idu još dva zla za ovijem. ¹³ I šesti anđeo zatrubi, i èuh glas jedan od èetiri roglja zlatnoga oltara, koji je pred Bogom, ¹⁴ Gdje govori šestome anđelu koji imaše trubu: odriješi èetiri anđela koji su svezani kod rijeke velike Eufrata. ¹⁵ I biše odriješena èetiri anđela koji bijahu pripravljeni na sahat, i dan, i mjesec, i godinu, da pobiju treæinu ljudi. ¹⁶ I broj vojnika na konjima bijaše dvjesta hiljada hiljada; i èuh broj njihov. ¹⁷ I tako vidjeh u utvari konje, i one što sjeðahu na njima, koji imahu oklope ognjene i plavetne i sumporne; i glave konja njihovijeh bijahu kao glave lavova, i iz usta njihovijeh izlažaše oganj i dim i sumpor. ¹⁸ I od ova tri zla pogibe treæina ljudi, od ognja i od dima i od sumpora što izlažaše iz usta njihovijeh. ¹⁹ Jer sila konja bješe u ustima njihovima, i u repovima njihovima; jer repovi njihovi bivahu kao zmije i imahu glave, i njima iðahu. ²⁰ I ostali ljudi koji ne biše pobijeni zlima ovima, ne pokajaše se od djela ruku svojijeh da se ne poklanjaju ðavolima, ni idolima zlatnima i srebrnima i mjedenima i kamenima i drvenima, koji ni mogu vidjeti, ni èuti, ni hoditi; ²¹ Niti se pokajaše od ubistva svojijeh, ni od èaranja svojijeh, ni od kurvarstva svojega, ni od kraða svojijeh.

10

¹ I vidjeh drugoga anđela jaka gdje silazi s neba, koji bješe obučen u oblak, i duga bješe na glavi njegovoj, i lice njegovo bješe kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni; ² I imaše u ruci svojoj knjižicu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na more, a lijevu na zemlju. ³ I povika glasom velikijem, kao lav kad rièe; i kad on povika, govoriše sedam gromova glasove svoje. ⁴ I kad govoriše sedam gromova glasove svoje, šæadijah da pišem; i èuh glas s neba koji mi govori: zapeèati šta govoriše sedam gromova, i ovo ne piši. ⁵ I anđeo kojega vidjeh gdje stoji na moru i na zemlji, podiže ruku svoju k nebu, ⁶ I zakle se onijem koji živi va vijek vijeka, koji sazda nebo i što je na njemu, i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena veæ neæe biti; ⁷ Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad zatrubi, onda æe se svršiti tajna Božija, kao što javi svojijem slugama prorocima. ⁸ I glas koji èuh s neba, opet progovori sa mnom i reèe: idi i uzmi knjižicu otvorenu iz ruke onoga anđela što stoji na moru i na zemlji. ⁹ I otidoh k anđelu, i rekoh mu: daj mi knjižicu. I reèe mi: uzmi i izjedi je; i grka æe biti u trbuhu tvojemu, ali u ustima biæe ti slatka kao med. ¹⁰ I uzeh knjižicu iz ruke anđelove, i izjedoh je; i bješe u ustima mojima kao med slatka, a kad je izjedoh, bijaše grka u trbuhu mojemu. ¹¹ I reèe mi: valja ti opet prorokovati narodima i plemenima i jezicima i carevima mnogima.

11

¹ I dade mi se trska kao palica govoreæi: ustani i izmjeri crkvu Božiju i oltar, i one što se klanjaju u njoj; ² A portu što je izvan crkve, izbaci napolje, niti je mjeri, jer je dana neznabošcima; i grad sveti gaziæe èetrdeset i dva mjeseca. ³ I daæu dvojici svojijeh svjedoka, i proricaæe hiljadu i dvjesta i šezdeset dana obuèeni u vreæe. ⁴ Ovi su dvije masline i dva žiška što stoje pred gospodarom zemaljskijem. ⁵ I ako im ko nepravdu uèini, oganj izlazi iz usta njihovijeh, i poješæe neprijatelje njihove; i ko htjedbude da im uèini nažao onaj valja da bude ubijen. ⁶ I ovi æe imati vlast da zatvore nebo, da ne padne dažd na zemlju u dane njihova proricanja; i imaæe vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kad god htjedbudu. ⁷ I kad svršæe svjedoèanstvo svoje, onda æe zvijer što izlazi iz bezdana uèiniti s njima rat, i pobijediæe ih i ubiæe ih. ⁸ I tjelesa njihova ostaviæe na ulici grada velikoga, koji se duhovno zove Sodom i Misir, gdje i Gospod naš razapet bi. ⁹ I gledaæe neki od naroda i plemena i jezika i koljena tjelesa njihova tri dana i po, i neæe dati da se njihova tjelesa metnu u grobove. ¹⁰ I koji žive na zemlji, obradovaæe se i razveseliæe se za njih, i slaæe dare jedan drugome, jer ova dva proroka muèiše one što žive na zemlji. ¹¹ I poslije tri dana i po duh života od Boga uđe u njih; i staše oba na nogama svojima, i strah veliki napade na one koji ih gledahu. ¹² I èuše glas veliki s neba, koji im govori: iziđite amo. I iziđoše na nebo

na oblacima, i vidješe ih neprijatelji njihovi. ¹³ I u taj èas zatrese se zemlja vrlo, i deseti dijel grada pade, i tresenje zemlje pobi sedam hiljada imena èovjeèijih; i ostali se uplašiše, i daše slavu Bogu nebeskome. ¹⁴ Zlo drugo prođe; evo zlo treæe ide brzo. ¹⁵ I sedmi anđeo zatrubi i postaše veliki glasovi na nebesima govoreæi: posta carstvo svijeta Gospoda našega i Hrista njegova, i carovaæe va vijek vijeka. ¹⁶ I dvadeset i èetiri starješine koje sjeđahu pred Bogom na prijestolima svojima, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu ¹⁷ Govoreæi: hvalimo te, Gospode Bože svedržitelju, koji jesi, i bješe, i biæeš, što si primio silu svoju veliku, i caruješ. ¹⁸ I neznabošci se prognjeviše, i dođe gnjev tvoj i vrijeme mrtvima da se sudi, i da se da plata slugama tvojima, prorocima i svetima, i onima koji se boje imena tvojega, malima i velikima, i da se pogube oni koji zemlju pogubiše. ¹⁹ I otvori se crkva Božija na nebu, i pokaza se æivot zavjeta njegova u crkvi njegovoj; i biše sijevanja munja, i glasovi, i gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki.

12

¹ I znak veliki pokaza se na nebu: žena obuèena u sunce, i mjesec pod nogama njezinim, i na glavi njezinoj vijenac od dvanaest zvijezda. ² I bješe trudna, i vikaše od muke, i muèaše se da rodi. ³ I pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena aždaha, koja imaše sedam glava, i deset rogova; i na glavama njezinim sedam kruna; ⁴ I rep njezin odvuèe

treæinu zvijezda nebeskijeh, i baci ih na zemlju. I aždaha stajaše pred ženom koja šæaše da se porodi, da joj proždere dijete kad rodi. ⁵ I rodi muško, sina, koji æe pasti sve narode s palicom gvozdеноm; i dijete njezino bi uzeto k Bogu i prijestolu njegovu. ⁶ A žena uteèe u pustinju gdje imaše mjesto pripravljeno od Boga, da se onamo hrani hiljadu i dvjesta i šezdeset dana. ⁷ I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njezini. ⁸ I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mjesta na nebu. ⁹ I zbaèena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove ðavo i sotona, koji vara sav vasioni svijet, i zbaèena bi na zemlju, i anđeli njezini zbaèeni biše s njom. ¹⁰ I èuh glas veliki na nebu koji govori: sad posta spasenije i sila i carstvo Boga našega, i oblast Hrista njegova; jer se zbacì opadaè braæe naše, koji ih opadaše pred Bogom našijem dan i noæ. ¹¹ I oni ga pobijediše krvlju jagnjetovom i rijeèju svjedoèanstva svojega, i ne mariše za život svoj do same smrti. ¹² Zato veselite se nebesa i vi koji živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer ðavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajuæi da vremena malo ima. ¹³ I kad vidje aždaha da zbaèena bi na zemlju, gonjaše ženu koja rodi muško. ¹⁴ I ženi dana biše dva krila orla velikoga da leti u pustinju na svoje mjesto, gdje æe se hraniti vrijeme i vremena i po vremena, sakrivena od lica zmijina. ¹⁵ I ispusti zmija za ženom iz usta svojijeh vodu kao rijeku, da je utopi u rijeci. ¹⁶ I pomože zemlja ženi, i otvori zemlja usta

svoja, i proždrije rijeku koju ispusti zmija iz usta svojijeh. ¹⁷ I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista.

13

¹ I stadoh na pijesku morskome; i vidjeh zvijer gdje izlazi iz mora, koja imaše sedam glava, i rogova deset, i na rogovima njezinijem deset kruna, a na glavama njezinijem imena hulna. ² I zvijer koju vidjeh bijaše kao ris, i noge joj kao u medvjeda, i usta njezina kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i prijestol svoj, i oblast veliku. ³ I vidjeh jednu od glava njezinijeh kao ranjenu na smrt, i rana smrti njezine izlijeèi se. I èudi se sva zemlja iza zvijeri, i pokloniše se zmiji, koja dade oblast zvijeri. ⁴ I pokloniše se zvijeri govoreæi: ko je kao zvijer? i ko može ratovati s njom? ⁵ I dana joj biše usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana joj bi oblast da èini èetrdeset i dva mjeseca. ⁶ I otvori usta svoja za huljenje na Boga, da huli na ime njegovo, i na kuæu njegovu, i na one koji žive na nebu. ⁷ I dano joj bi da se bije sa svetima, i da ih pobijedi; i dana joj bi oblast nad svakijem koljenom i narodom i jezikom i plemenom. ⁸ I pokloniše joj se svi koji žive na zemlji kojima imena nijesu zapisana u životnoj knjizi jagnjeta, koje je zaklano od postanja svijeta. ⁹ Ako ko ima uho neka èuje. ¹⁰ Ko u ropstvo vodi, biæe u ropstvo odveden; ko nožem ubije valja da on nožem bude ubijen. Ovdje je trpljenje i vjera

svetijeh. ¹¹ I vidjeh drugu zvijer gdje izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao u jagnjeta; i govoraše kao aždaha. ¹² I svu vlast prve zvijeri èinjaše pred njom; i uèini da zemlja i koji žive na njoj pokloni se prvoj zvijeri kojoj se iscijeli rana smrtna. ¹³ I uèini èudesa velika, i uèini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima. ¹⁴ I vara one koji žive na zemlji znacima, koji joj biše dani da èini pred zvijeri, govoreæi onima što žive na zemlji da naèine ikonu zvijeri koja imade ranu smrtnu i osta živa. ¹⁵ I bi joj dano da daje duh ikoni zvijerinoj, da progovori ikona zvijerina, i da uèini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zvijerinoj. ¹⁶ I uèini sve, male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, te im daje žig na desnoj ruci njihovoj ili na èelima njihovima, ¹⁷ Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zvijeri, ili broj imena njezina. ¹⁸ Ovdje je mudrost. Ko ima um neka izraèuni broj zvijeri: jer je broj èovjekov i broj njezin šest stotina i šezdeset i šest.

14

¹ I vidjeh, i gle, jagnje stajaše na gori Sionskoj, i s njim sto i èetrdeset i èetiri hiljade, koji imahu ime oca njegova napisano na èelima svojim. ² I èuh glas s neba kao glas voda mnogijeh, i kao glas groma velikoga; i èuh glas gudaèa koji guđahu u gusle svoje. ³ I pjevahu kao novu pjesmu pred prijestolom i pred èetiri životinje i pred starješinama; i niko ne mogaše nauèiti pjesme, osim onijeh sto i èetrdeset i èetiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje. ⁴ Ovo su koji se ne

opoganiše sa ženama, jer su djevstvenici, oni idu za jagnjetom kud god ono pođe. Ovi su kupljeni od ljudi prvenci Bogu i jagnjetu. ⁵ I u njihovijem ustima ne nađe se prijevara, jer su bez mane pred prijestolom Božijim. ⁶ I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vjeèno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu. ⁷ I govoraše velikijem glasom: bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe èas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene. ⁸ I drugi anđeo za njim ide govoreæi: pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnijem vinom kurvarstva svojega napoji sve narode. ⁹ I treæi anđeo za njim ide govoreæi glasom velikijem: ko se god pokloni zvijeri i ikoni njezinoj, i primi žig na èelo svoje ili na ruku svoju, ¹⁰ I on æe piti od vina gnjeva Božijega, koje je nepomiješano utoèeno u èašu gnjeva njegova, i biæe muèn ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred jagnjetom. ¹¹ I dim muèenja njihova izlaziæe va vijek vijeka; i neæe imati mira dan i noæ koji se poklanjaju zvijeri i ikoni njezinoj, i koji primaju žig imena njezina. ¹² Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu. ¹³ I èuh glas s neba gdje mi govori: napiši: blago mrtvima koji umiru u Gospodu otsad. Da, govori Duh, da poèinu od trudova svojijeh; jer djela njihova idu za njima. ¹⁴ I vidjeh, i gle, oblak bijel, i na oblaku sjeðaše kao sin èovjeèij, i imaše na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar. ¹⁵ I drugi anđeo

iziđe iz crkve vièuæi velikijem glasom onome što sjedi na oblaku: zamahni srpom svojijem i žnji, jer dođe vrijeme da se žnje, jer se osuši žito zemaljsko. ¹⁶ I onaj što sjeđaše na oblaku baci srp svoj na zemlju, i požnjevena bi zemlja. ¹⁷ I drugi anđeo iziđe iz crkve što je na nebu, i imaše i on kosijer oštar. ¹⁸ I drugi anđeo iziđe iz oltara, koji imaše oblast nad ognjem, i povika s velikom vikom onome koji imaše kosijer oštri, govoreæi: zamahni kosijerom svojijem oštrijem, i odreži grožđe vinograda zemaljskoga; jer veæ sazreše puca njegova. ¹⁹ I baci anđeo kosijer svoj na zemlju, i obra vinograd zemaljski, i metnu u kacu velikoga gnjeva Božijega. ²⁰ I otoèi se kaca izvan grada, i iziđe krv iz kace tja do uzda konjma hiljadu i šest stotina potrkališta.

15

¹ I vidjeh drugi veliki znak na nebu i èudo: sedam anđela koji imahu sedam posljednjih zala, jer se u njima savrši gnjev Božij. ² I vidjeh kao stakleno more smiješano s ognjem, i one što pobijediše zvijer i ikonu njezinu, i žig njezin, i broj imena njezina, gdje stoje na moru staklenome i imaju gusle Božije; ³ I pjevahu pjesmu Mojsija sluge Božijega, i pjesmu jagnjetovu, govoreæi: velika su i divna djela tvoja, Gospode Bože svedržitelju, pravedni su i istiniti putovi tvoji, care svetijeh. ⁴ Ko se neæe pobožati tebe, Gospode, i proslaviti ime tvoje? Jer si ti jedan svet; jer æe svi neznabošci doæi i pokloniti se pred tobom; jer se tvoji sudovi javiše. ⁵ I poslije ovoga vidjeh, i gle, otvori se

crkva skinije svjedoèanstva na nebu, ⁶ I iziðoše sedam anđela iz crkve, koji imahu sedam zala, obuèeni u èiste i bijele haljine od platna, i opasani po prsima pojasima zlatnijem; ⁷ I jedna od èetiri životinje dade sedmorici anđela sedam èaša zlatnijeh napunjenijeh gnjeva Boga, koji živi va vijek vijeka. ⁸ I napuni se crkva dima od slave Božije i od sile njegove; i niko ne mogaše doæi u crkvu, dok se ne svrši sedam zala sedmorice anđela.

16

¹ I èuh glas veliki iz crkve gdje govori sedmorici anđela: idite, i izlijte sedam èaša gnjeva Božijega na zemlju. ² I otide prvi anđeo, i izli èašu svoju na zemlju; i postaše rane zle i ljute na ljudima koji imaju žig zvijerin i koji se klanjaju ikoni njezinoj. ³ I drugi anđeo izli èašu svoju u more; i posta krv kao od mrtvacu, i svaka duša živa umrije u moru. ⁴ I treæi anđeo izli èašu svoju na rijeke i na izvore vodene; i posta krv. ⁵ I èuh anđela vodenoga gdje govori: pravedan si, Gospode, koji jesi, i koji bješe, i svet, što si ovo sudio; ⁶ Jer proliše krv svetijeh i proroka, i krv si im dao da piju, jer su zaslužili. ⁷ I èuh drugoga iz oltara gdje govori: da, Gospode Bože, svedržitelju, istiniti su i pravi sudovi tvoji. ⁸ I èetvrti anđeo izli èašu svoju na sunce, i dano mu bi da žeže ljude ognjem. ⁹ I opališe se ljudi od velike vruæine, i huliše na ime Boga koji ima oblast nad zlima ovima, i ne pokajaše se da mu dadu slavu. ¹⁰ I peti anđeo izli èašu svoju na prijesto zvijerin; i carstvo njezino posta tamno,

i žvatahu jezike svoje od bola. ¹¹ I huliše na ime Boga nebeskoga od bola i od rana svojijeh, i ne pokajaše se od djela svojijeh. ¹² I šesti anđeo izli èašu svoju na veliku rijeku Eufkrat; i presahnu voda njezina, da se pripravi put carevima od istoka sunèanoga. ¹³ I vidjeh iz usta aždahinijeh, i iz usta zvijerinijeh, i iz usta lažnoga proroka, gdje iziđoše tri neèista duha, kao žabe. ¹⁴ Jer su ovo duhovi ðavolski koji èine èudesa, i izlaze k carevima svega vasionoga svijeta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga svedržitelja. ¹⁵ Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji èuva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegova. ¹⁶ I sabra ih na mjesto, koje se Jevrejski zove Armagedon. ¹⁷ I sedmi anđeo izli èašu svoju po nebu, i iziđe glas veliki iz crkve nebeske od prijestola govoreæi: svrši se. ¹⁸ I biše sijevanja munja i gromovi, i glasovi, i bi veliko tresenje zemlje, kakovo nikad ne bi otkako su ljudi na zemlji, toliko tresenje, tako veliko. ¹⁹ I grad veliki razdijeli se na tri dijela, i gradovi neznabožaèki padoše; i Vavilon veliki spomenu se pred Bogom da mu da èašu vina ljutoga gnjeva svojega. ²⁰ I sva ostrva pobjegoše, i gore se ne nađoše, ²¹ I grad veliki kao glava pade s neba na ljude; i ljudi huliše na Boga od zla gradnoga, jer je velika muka njegova vrlo.

17

¹ I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam èaša, i govori sa mnom govoreæi mi: hodi da ti pokažem sud kurve velike, koja sjedi na

vodama mnogima; ² S kojom se kurvaše carevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom kurvarstva njezina. ³ I uvede me duh u pusto mjesto; i vidjeh ženu gdje sjedi na zvijeri crvenoj koja bješe puna imena hulnijeh i imaše sedam glava i deset rogova. ⁴ I žena bješe obuèena u porfiru i skerlet i nakiaèena zlatom i kamenjem dragijem i biserom, i imaše èašu u ruci svojoj punu mrzosti i poganštine kurvarstva svojega; ⁵ I na èelu njezinu napisano ime: tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskima. ⁶ I vidjeh ženu pijanu od krvi svetijeh i od krvi svjedoka Isusovijeh; i zaèudih se èudom velikijem kad je vidjeh. ⁷ I reèe mi anđeo: šta se èudiš? Ja æu ti kazati tajnu ove žene, i zvijeri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova. ⁸ Zvijer, koju si vidio bješe i nije, i iziaèi æe iz bezdana i otiaèi æe u propast; i udiviaèe se koji žive na zemlji, kojima imena napisana nijesu u knjigu života od postanja svijeta, kad vide zvijer, koja bješe, i nije, i doæi æe opet. ⁹ Ovdje je um, koji ima mudrost. Sedam glava, to su sedam gora na kojima žena sjedi. ¹⁰ I jesu sedam careva. Pet je njih palo, i jedan jest, a drugi još nije došao; i kad dođe za malo æe ostati. ¹¹ I zvijer koja bješe i nije, i ona je osmi, i jest od sedmorice i u propast ide. ¹² I deset rogova, koje si vidio, to su deset careva, koji carstva još ne primiše, nego æe oblast kao carevi na jedno vrijeme primiti sa zvijeri. ¹³ Ovi jednu volju imaju, i silu i oblast svoju daæe zvijeri. ¹⁴ Ovi æe se pobiti s jagnjetom, i jagnje æe ih pobijediti, jer

je gospodar nad gospodarima i car nad carevima; i koji su s njim, jesu pozvani i izabrani i vjerni. ¹⁵ I reèe mi: vode, što si vidio, gdje sjedi kurva, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici. ¹⁶ I deset rogova, što si vidio na zvijeri, oni æe omrznuti na kurvu, i opustošiæe je i ogoluzniti, i meso njezino poješæe i sažeæi æe je ognjem. ¹⁷ Jer je Bog dao u srca njihova da uèine volju njegovu, i da uèine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zvijeri, dok se svršèe rijeèi Božije. ¹⁸ I žena, koju si vidio, jest grad veliki, koji ima carstvo nad carevima zemaljskima.

18

¹ I poslije ovoga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvijetli od slave njegove. ² I povika jakijem glasom govoreæi: pade, pade Vavilon veliki, i posta stan đavolima, i tamnica svakome duhu neèistome, i tamnica svijuju ptica neèistijeh i morskijeh; jer otrovnijem vinom kurvarstva svojega napoji sve narode; ³ I carevi zemaljski s njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva slasti njezine. ⁴ I èuh glas drugi s neba koji govori: iziđite iz nje, narode moj, da se ne pomiješate u grijehèe njezine, i da vam ne naude zla njezina. ⁵ Jer grijesi njezini dopriješe tja do neba, i Bog se opomenu nepravde njezine. ⁶ Platite joj kao što i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po djelima njezinima: kojom èašom zahvati vama zahvatajte joj po dva puta onoliko. ⁷ Koliko se proslavi i nasladi toliko joj podajte muka i žalosti; jer govori u srcu

svojemu: sjedim kao carica, i nijesam udovica, i žalosti neæu vidjeti. ⁸ Zato æe u jedan dan doæi zla njezina: smrt i plaè i glad, i sažeæi æe se ognjem; jer je jak Gospod Bog koji joj sudi. ⁹ I zaplakaæe i zajaukati za njom carevi zemaljski koji se s njom kurvaše i bjesniše, kad vide dim gorenja njezina, ¹⁰ Izdaleka stojeæi od straha muka njezinijeh i govoreæi: jaoh! jaoh! grade veliki Vavilone, grade tvrdi, jer u jedan èas dođe sud tvoj! ¹¹ I trgovci zemaljski zaplakaæe i zajaukati za njom, što njihovijeh tovara niko više ne kupuje; ¹² Tovara zlata i srebra i kamenja dragoga i bisera i uzvoda i porfire i svile i skerleta, i svakoga mirisnog drveta, i svakojakijeh sudova od fildiša, i svakojakijeh sudova od najskupljega drveta, mjedi i gvožđa i mermera, ¹³ I cimeta i tamjana i mira i livana, i vina i ulja, i nišesteta i pšenice, i goveda i ovaca, i konja i kola, i tjelesa i duša èovjeèijih. ¹⁴ I voæa želja duše tvoje otidoše od tebe, i sve što je masno i dobro otide od tebe, i više ga neæeš naæi. ¹⁵ Trgovci koji se ovijem tovarima obogatiše od nje, staæe izdaleka od straha muèenja njezina, plaèuæi i jauèuæi, ¹⁶ I govoreæi: jaoh! jaoh! grade veliki, obuèeni u svilu i porfiru i skerlet, i nakiaèeni zlatom i kamenjem dragijem i biserom; ¹⁷ Jer u jedan èas pogibe toliko bogatstvo! I svi gospodari od lađa, i sav narod u lađama, i lađari, i koji god rade na moru, stadoše izdaleka, ¹⁸ I vikahu, vidjevši dim gorenja njezina, i govorahu: ko je bio kao ovaj grad veliki? ¹⁹ I baciše prah na glave svoje, i povikaše plaèuæi i ridajuæi, govoreæi: jaoh!

jaoh! grade veliki, u kome se obogatiše svi koji imaju lađe na moru od bogatstva njegova, jer u jedan èas opustje! ²⁰ Veseli se nad njim nebo, i sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud vaš na njemu. ²¹ I uze jedan anđeo jak kamen veliki, kao kamen vodenièni, i baci u more govoreæi: tako æe sa hukom biti baèen Vavilon grad veliki, i neæe se više naæi; ²² I glas gudaèa i pjevaèa i sviraèa i trubaèa neæe se više èuti u tebi; i nikakav majstor ni od kakva zanata neæe se više naæi u tebi, i huka kamenja vodeniènoga neæe se èuti u tebi; ²³ I vidjelo žiška neæe se više svijetliti u tebi, i glas ženika i neveste neæe više biti èuven u tebi; jer trgovci tvoji bijahu boljari zemaljski, jer tvojijem èaranjem prevareni biše svi narodi. ²⁴ I u njemu se nađe krv proroèka i svetijeh, i sviju koji su pobijeni na zemlji.

19

¹ I poslije ovoga èuh glas veliki naroda mnogoga na nebu gdje govori: aliluja! spasenije i slava i èast i sila Gospodu našem; ² Jer su istiniti i pravi sudovi njegovi, što je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojijem, i pokajao krv slugu svojijeh od ruke njezine. ³ I drugom rekoše: aliluja! I dim njezin izlažaše va vijek vijeka. ⁴ I padoše dvadeset i èetiri starješine, i èetiri životinje, i pokloniše se Bogu koji sjeđaše na prijestolu, govoreæi: amin, aliluja! ⁵ I glas iziđe od prijestola koji govori: hvalite Boga našega sve sluge njegove, i koji ga se bojite, i mali i veliki. ⁶ I èuh kao glas naroda mnogoga, i kao glas voda mnogijeh, i kao

glas gromova jakijeh, koji govore: aliluja! jer caruje Gospod Bog svedržitelj. ⁷ Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu njemu; jer dođe svadba jagnjetova, i žena njegova pripravila se; ⁸ I dano joj bi da se obuèe u svilu èistu i bijelu: jer je svila pravda svetijeh. ⁹ I reèe mi: napiši: blago onima koji su pozvani na veèeru svadbe jagnjetove. I reèe mi: ove su rijeçi istinite Božije. ¹⁰ I padnuvši pred nogama njegovima poklonih mu se; i reèe mi: gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braæa tvoja koja imaju svjedoèanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svjedoèanstvo Isusovo Duh proroštva. ¹¹ I vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj bijel, i koji sjeðaše na njemu zove se vjeran i istinit, i sudi po pravdi i vojuje. ¹² A oèi su mu kao plamen ognjeni, i na glavi njegovoj krune mnoge, i imaše ime napisano, kojega niko ne zna do on sam. ¹³ I bješe obuèen u haljinu crvenu od krvi, i ime se njegovo zove: rijeè Božija. ¹⁴ I vojske nebeske iðahu za njim na konjma bijelijem, obuèene u svilu bijelu i èistu. ¹⁵ I iz usta njegovijeh iziðe maè oštar, da njime pobije neznabošce; i on æe ih pasti s palicom gvozdenom; i on gazi kacu vina srdnje i gnjeva Boga svedržitelja. ¹⁶ I ima na haljini i na stegnu svome ime napisano: car nad carevima i gospodar nad gospodarima. ¹⁷ I vidjeh jednoga anđela gdje stoji na suncu i povika glasom velikijem govoreæi svima pticama koje lete ispod neba: dođite i skupite se na veliku veèeru Božiju, ¹⁸ Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i od onijeh koji sjede

na njima, i mesa od sviju slobodnjaka i robova, i od malijeh i od velikijeh. ¹⁹ I vidjeh zvijer i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s onijem što sjedi na konju i s vojskama njegovijem. ²⁰ I bi uhvaæena zvijer, i s njom lažni prorok koji uèini pred njom znake kojima prevari one koji primiše žig zvijerin i koji se poklanjaju ikoni njezinoj: živi biše baèeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom. ²¹ A ostali pobijeni biše maèem onoga što sjedi na konju, koji iziđe iz usta njegovijeh: i sve se ptice nasitiše od mesa njihova.

20

¹ I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji imaše kljuè od bezdana i verige velike u ruci svojoj. ² I uhvati aždahu, staru zmiju, koja je đavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina, ³ I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapeèati nad njom, da više ne prelašæuje naroda, dok se ne navrši hiljada godina; i potom valja da bude odriješena na malo vremena. ⁴ I vidjeh prijestole, i sjeđahu na njima, i dade im se sud, i duše isjeèenijeh za svjedoèanstvo Isusovo i za rijeè Božiju, koji se ne pokloniše zvijeri ni ikoni njezinoj, i ne primiše žiga na èelima svojim i na ruci svojoj; i oživlješe i carovaše s Hristom hiljadu godina. ⁵ A ostali mrtvaci ne oživlješe, dokle se ne svrši hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenije. ⁶ Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrseniju; nad njima druga smrt nema oblasti, nego æe biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaæe s njim hiljadu godina. ⁷ I kad se svrši hiljada godina,

pustiæe se sotona iz tamnice svoje, ⁸ I iziæi æe da vara narode po sva èetiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojijeh je broj kao pijesak morski. ⁹ I iziðoše na širinu zemlje, i opkoliše oko svetijeh, i grad ljubazni; i siðe oganj od Boga s neba, i pojede ih. ¹⁰ I ðavo koji ih varaše bi baèen u jezero ognjeno i sumporito, gdje je zvijer i lažni prorok; i biæe muèeni dan i noæ va vijek vijeka. ¹¹ I vidjeh veliki bijel prijestol, i onoga što sjedaše na njemu, od èijega lica bježaše nebo i zemlja, i mjesta im se ne naðe. ¹² I vidjeh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po djelima svojima. ¹³ I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po djelima svojima. ¹⁴ I smrt i pakao baèeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. ¹⁵ I ko se ne naðe napisan u knjizi života, baèen bi u jezero ognjeno.

21

¹ I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja proðoše, i mora više nema. ² I ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusolim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta ukrašana mužu svojemu. ³ I èuh glas veliki s neba gdje govori: evo skinije Božije meðu ljudima, i življeæe s njima, i oni æe biti narod njegov, i sam Bog biæe s njima Bog njihov. ⁴ I Bog æe otrti svaku suzu od oèiju njihovijeh, i smrti neæe biti više, ni plaèa, ni vike, ni bolesti

neæe biti više; jer prvo prođe. ⁵ I reèe onaj što sjeðaše na prijestolu: evo sve novo tvorim. I reèe mi: napiši, jer su ove rijeèi istinite i vjerne. ⁶ I reèe mi: svrši se. Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak. Ja æu æednome dati iz izvora vode žive zabadava. ⁷ Koji pobijedi, dobiæe sve, i biæu mu Bog, i on æe biti moj sin. ⁸ A strašljivima i nevjernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vraèarima, i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je dijel u jezeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga. ⁹ I dođe k meni jedan od sedam anđela koji imahu sedam èaša napunjenijeh sedam zala pošljednijeh, i reèe mi govoreæi: hodi da ti pokažem nevjestu, jagnjetovu ženu. ¹⁰ I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusalem, gdje silazi s neba od Boga, ¹¹ I imaše slavu Božiju; i svjetlost njegova bijaše kao dragi kamen, kao kamen jaspis svijetli, ¹² I imaše zid veliki i visok, i imaše dvanaestora vrata, i na vratima dvanaest anđela, i imena napisana, koja su imena dvanaest koljena Izrailjevijeh. ¹³ Od istoka vrata troja, i od sjevera vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata troja. ¹⁴ I zid gradski imaše dvanaest temelja, i na njima imena dvanaest apostola jagnjetovijeh. ¹⁵ I onaj što govoraše sa mnom, imaše trsku zlatnu da izmjeri grad i vrata njegova i zidove njegove. ¹⁶ I grad na èetiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika kolika i širina. I izmjeri grad trskom na dvanaest hiljada potrkališta: dužina i širina i visina jednaka je. ¹⁷ I razmjeri zid

njegov na sto i èetrdeset i èetiri lakta, po mjeri èovjeèijoj, koja je anđelova. ¹⁸ I bješe građa zida njegova jaspis, i grad zlato èisto, kao èisto staklo. ¹⁹ I temelji zidova gradskih bijahu ukrašeni svakijem dragijem kamenjem: prvi temelj bijaše jaspis, drugi sapfir, treæi halkidon, èetvrti smaragd, ²⁰ Peti sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist. ²¹ I dvanaest vrata, dvanaest zrna bisera: svaka vrata bijahu od jednoga zrna bisera: i ulice gradske bijahu zlato èisto, kao staklo presvijetlo. ²² I crkve ne vidjeh u njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog svedržitelj, i jagnje. ²³ I grad ne potrebuje sunca ni mjeseca da svijetle u njemu; jer ga slava Božija prosvijetli, i žižak je njegov jagnje. ²⁴ I narodi koji su spaseni hodiæe u vidjelu njegovu, i carevi zemaljski donijeæe slavu i èast svoju u njega. ²⁵ I vrata njegova neæe se zatvorati danju, jer ondje noæi neæe biti. ²⁶ I donijeæe slavu i èast neznabožaca u njega. ²⁷ I neæe u njega uæi ništa pogano, i što èini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi jagnjeta.

22

¹ I pokaza mi èistu rijeku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prijestola Božijega i jagnjetova. ² Nasred ulica njegovijeh i s obje strane rijeke drvo života, koje rađa dvanaest rodova dajuæi svakoga mjeseca svoj rod; i lišæe od drveta bijaše za iscjeljivanje narodima. ³ I više neæe biti nikakve prokletinje; i prijestol

Božij i jagnjetov biæe u njemu; i sluge njegove posluživaæe ga, ⁴ I gledaæe lice njegovo, i ime njegovo biæe na èelima njihovima. ⁵ I noæi tamo neæe biti, i neæe potrebovati vidjela od žiška, ni vidjela sunèanoga, jer æe ih obasjavati Gospod Bog; i carovaæe va vijek vijeka. ⁶ I reèe mi: ovo su rijeèi vjerne i istinite, i Gospod Bog svetijeh proroka posla anđela svojega da pokaže slugama svojim što æe biti skoro. ⁷ Evo æu doæi skoro: blago onome koji drži rijeèi proroštva knjige ove. ⁸ I ja Jovan vidjeh ovo i èuh; i kad èuh i vidjeh, padoh da se poklonim na noge anđela koji mi ovo pokaza. ⁹ I reèe mi: gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti i braæa tvoja proroci i oni koji drže rijeèi knjige ove. Bogu se pokloni. ¹⁰ I reèe mi: ne zapeèaæavaj rijeèi proroštva knjige ove; jer je vrijeme blizu. ¹¹ Ko èini nepravdu, neka èini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još èini pravdu; i ko je svet, neka se još sveti. ¹² I evo æu doæi skoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po djelima njegovijem. ¹³ Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak, prvi i pošljednji. ¹⁴ Blago onima koji tvore zapovijesti njegove, da im bude vlast na drvo života, i da uđu na vrata u grad. ¹⁵ A napolju su psi i vraèari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki koji ljubi i èini laž. ¹⁶ Ja Isus poslah anđela svojega da vam ovo posvjedoèi u crkvama. Ja sam korijen i rod Davidov, i sjajna zvijezda danica. ¹⁷ I Duh i nevjesta govore: doði. I koji èuje neka govori: doði. I ko je žedan neka dođe, i ko hoæe neka

uzme vodu života zabadava. ¹⁸ Jer svjedoèim svakome koji èuje rijeèi proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog æe nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj; ¹⁹ I ako ko oduzme od rijeèi knjige proroštva ovoga, Bog æe oduzeti njegov dijel od knjige života, i od grada svetoga, i od onoga što je napisano u knjizi ovoj. ²⁰ Govori onaj koji svjedoèi ovo: da, doæi æu skoro! Amin. Da, doði, Gospode Isuse. ²¹ Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27